

doorgemarcheerd naar de Heimat. En vele dagen zal het nog zoo gaan, want meer dan gemiddeld 20 000 per dag kunnen er niet verwacht worden. Verleide men en minstens 150,000 zullen naar bij Roosters door Hollandse Limburg trekken.

De internering en doortocht van de Duitse soldaten werd ook te Sittard voortgezet. Van heinde en ver kwamen tienduizenden nieuw-gierigen opzeten. Met den trein tot Susteren en verder te voet of wel per rijtuig.

De stoet was nog bonter samengesteld dan eerst. Zoo verscheenen enkele malen, voorafgegaan door vrachtwagens of soldaten en gedreven door militairen, een koppel schapen en lammeren. Zoals begrijpelijk werden de militaire herders extra toegejuicht. Grote vrolijkheid ontstond ook toen zware oorlogswagens met twee en drie ossen gespannen, en geleid door militairen in den stoet verscheenen. Nog een bijzonderheid, welke zeer de aandacht trok, was een auto met aanhangwagen beide na boven en rondom geheel beschikkend als een bonte mozaïkvoet.

Aan de Nederlandsch-Duitse grens was het bijzonder stil. De stoet werd daar door niemand ontvangen bij zijn komst in het eigen vaderland. Alleen een koude steenen grensmaal vertelde den krugers, dat ze hier in hun eigen land kwamen. Zelfs geen gekleurd schildwachthuis, geen wacht, geen vlag, niets dan de steenen paal.

Maar de stoet had zelf gezorgd voor een vlag bij de blijde binnenkomst; maar het was een éénkleurige vlag, een roode, die ontvoerd werd toen de steenen paal het begin van het vaderland had aangewezen.

President Wilson naar Europa.

De ganseraad van Parijs heeft een deputatie benoemd om president Wilson te ontvangen bij zijn aankomst in Frankrijk. Hij zal pedant worden ontvangen in het stadhuis en grote feestelijkheden zullen te zijner eere worden voorbereid.

London. Mevr. Wilson zal naar Europa haren echtgenoot vergezellen. Men verwacht dat zij beiden, behalve naar Parijs, ook naar Londen zullen gaan, wellicht ook naar Brussel en Rome.

Dor zijn bezoek aan Europa zal te president twee precedenten scheppen want hij zal de eerste bewindsman zijn, die deelneemt aan een vredesconferentie, waarbij de Vereenigde Staten betrokken zijn, en 't eerste hoofd eener regering, dat Noord-Amerika verlaat. Naar men verneemt is president Wilson bij het nemen van zijn besluit om de vredesconferentie bij te wonen, ten zeerste beïnvloed door de vertogen van Lloyd George, Clemenceau en andere staatslieden der Entente.

Daar de president in het begin van de volgende maand vertrekt, schijnt het wel zeker dat hij, verscheidene weken voor de vredesconferentie begint, te Parijs zal aankomen.

Men gelooft, dat Wilson zich voorstelt, deel te nemen aan de conferentie te Versailles, die aan de bijeenkomsten der vredesonderhandelaars zal vooraf gaan, zoodat hij aldus gelegenheid zal hebben, voor het eerst persoonlijk zijn plichten als lid van den Oorlogsrail te vervullen, waarin hij naar men weet, thans vertegenwoordigd wordt door kolonel House.

President Wilson zal de openingzittingen van de vredesconferentie bijwonen, waarop de beginselen van het vreesverdrag in breede trekken zullen worden vastgesteld, maar hij zal niet blijven voor de latere gedeeltes der besprekingen der definitieve overeenkomsten, hetgeen hem weder der vredesonderhandelaars zal zijn.

En Amerikaansch slagschip zal Wilson waarschijnlijk naar Europa brengen en weer terughalen, zoodat hij, technisch gesproken, op Amerikaanse grondgebied blijft en alleen uit zijn land afwezig is, wanneer hij inderdaad voet aan wal heeft gezet. Er staat echter niets in de Amerikaanse grondwet, dat den president verbiedt het land te verlaten.

Rosvelt zoowel als Taft hebben tijdelijk hun presidentschap een bezoek aan Panama gebracht.

De gewezen Duitse keizer.

Het blad van Clemenceau *l'Homme Libre* richt tot Nederland het verzoek, den gewezen keizer aan het Duitse volk over te geven. Wij zullen dan kunnen oordeelen, zegt het blad, over de oprechtheid van de overtuiging, door de houding, welke het kabinet omtrent den keizer zal aannemen.

De kroonprinselijke familie denkt ook verder in Potsdam te verblijven.

Repatriëring van 420,000 Fransche gevangenen.

Er heeft in het Duitse groote hoofdkwartier te Spa een bijeenkomst plaats gehad, waarbij ook een delegatie van den Franschen generalen staf tegenwoordig was. Het doel was de kwestie van de repatriëring der Fransche gevangenen te bestudeeren. Men heeft hun vervoer met alle beschikbare vervoermiddelen onder de oogen gezien. Deze repatriëring is een zeer ingewikkelde kwestie. Ze betreft 420,000 man. Dat is het officiële cijfer der Fransche gevangenen, waarbij inbegrepen zijn de in onzijdige landen geïnterneerden.

Stads- & Provincienieuws

Munitierij der Duitse soldaten te Tongeren

Zondag 3 November reeds in den voormiddag hadden er verscheidene samschelingen van soldaten plaats. Geruchten waren in omloop dat de opstand van Hamburg en Kiel bij de soldaten der bezetting indruk had gemaakt. In den namiddag rond drie uren nam een der leiders het woord op de Grootte Markt. In heftige bewoordingen sprak hij tegen Hindenburg den massadooder, tegen den Keizer den soldaten-slachter; het vergoten bloed der arbeiders gaf hun meer recht dan ooit in de leiding van het land deel te nemen.

Daarna werd de Raad der soldaten voorgesteld en met algemeene toejuichingen erkend. Zonder dralen gingen zij aan 't werk; het muziekkorps stelde zich onmiddellijk ter hunner beschikking. Onder begeleiding der roode vlag togen ze naar de verschillende bureelen, waar zij onmiddellijk als nieuwe meesters erkend werden. Men vreesde dat het tot erge onlusten zou gekomen zijn doch dank aan de bezorgdheid der burgers en hun voorbeeldig gedrag tegenover de Duitse soldaten liep deze woelige namiddag zonder erge gevolgen van stapel.

Maandag morgen berichte een aankomst van de bevolking en de soldaten der eischen van den Soldatenraad. Alle officieren onderwierpen zich. Van toen af waren zij bezig hunne maten op te rollen om zonder glorie naar hunne *«heimat»* terug te keeren. Tenzelfdertijd werden strooibriefjes uitgedeeld, waarop de voorwaarden van den wapenstilstand werden bekend gemaakt. Om de opgehitste gemoederen der soldaten te pauzen werden leugenachtige bekendmakingen aangeplakt over de afzetting van Generaal Foch en de verbodering der Engelsche en Duitse vloot. Wij waren sedert lang reeds gewoon aan de leugenachtigheid van Duitse mededeelingen om zonder meer, deze vezonnen nieuwsjes aan te nemen.

Krijgsgevangenen te Tongeren.

Droevig was de aanblik der aankomst in onze stad van Engelsche en Russische krijgsgevangenen. Bij groepen van tien of meer kwamen ze aangelienderd, onderstand en eten vragend aan de bevolking. Het deed die menschen deugd weer eens een vriendelijk gezicht te ontmoeten en eene liefdevolle verpleging te ontvangen. Dank aan de goede zorgen van het Comité der Volksoep, kon men hen spoedig warm eten en onderkomen bezorgen.

De eersten nacht verbleven ze in den Volksbond, Groot was de toeloop van Tongeren welke in hunne huizen hunne bondgenooten wilden verzorgen. Doch het aantal werd siltaan zoo groot, dat naar nieuwe hulp moest uitgezien worden. Zeer dienstvaardig stelde het Werk der Krijgsgevangenen zich ter beschikking. Blauwe aankomstbriefjes in 't Engelsch en in 't Fransch opgesteld verwiitigden ons dat er een middenbureel waar alle inlichtingen verschaft werden, ontstaan was.

Middelwyl was men met den Soldatenraad overeengekomen een der talrijke Duitse kazernes der stad af te staan, De Concordia en de Werkmanskring werden van meet af ingeacht om onze Bondgenooten een gul en vriendelijk onthaal te bezorgen. Om de eentonigheid wat te breken, werden muziekfeestjes gegeven welke den meesten bijval genoten.

Terugtocht in Tongeren en omstreken.

Indien het mogelijk ware medelijden te gevoelen met Duitse soldaten was alras het oogmerk daar. Het trotsche leger van Z. M. den Keizer had inderdaad zijne schoonste veeren in den strijd verloren en met schand en schande trokken ze terug.

Doch het spreekwoord *«de wolf verandert wel van baard maar niet van aard»* moest ook hier wederom van toepassing komen.

Overal plegen ze dezelfde gewelddaden van over vier jaren. Gedwongene inkwartiering, schelmerijen, afpersing, opelschingen en wat al dies meer. Hier en daar werden ook geweerschoten gelost, wij hoorden ze voortdurend 's avonds te Tongeren, doch gelukkig zijn er geene menschenlevens te betreuren.

Bijzonder hatelijk hebben zij zich weer tegenover onze stille en vreedzame boerenbevolking getoond; zeer velen hebben met kar en paard den terugtocht tot diep in Duitsland moeten verzegelen en werden als honden teruggejaagd. Zij konden niet het minste rust of voedsel bekomen gedurende den gedwongen tocht. Zij werden uitgejouwd en nageroepen als misdadigers.

't Is te hopen dat de menschen welke alzoo van hun laatste paard beroofd werden, eene spoedige vergelding zullen bekomen.

In onze stad is de griep en de buikloopepidemie zeer verminderd.

In de dorpen schijnt het ook het geval te zijn.

Alle Maatschappijen der stad Tongeren zijn verzocht zich morgen Zondag om 2 uren, op de Marktplaats voor 't Stadhuis te bevinden, voorzien van hun vaandel, om aan de muzikale optocht der beide muziek-societeiten Casino en Concordia deel te nemen.

VOETBAL. — Match Engelsch elftal. — Sportkring I.

Zondag, 17 November, werd alhier op het sportterrein *«Concordia»* een wedstrijdmatch gespeeld tusschen elf spelers gekozen te midden der engelsche krijgsgevangenen, tijdelijk in onze stad, en het eerste elftal van den Sportkring.

De netto opbrengst van deze ontmoeting zou aan het Werk der Krijgsgevangenen dezer stad, ten bate van de hiervan blijvende geallieerde krijgsgevangenen geschonken worden. Tot lof van het sportwinnend Tongersch publiek zij gezegd, dat de match een rond sommetje opbracht.

De ontmoeting zelve was niet zoo belangrijk als verwacht werd. De Engelsche voetballers hadden nooit samengespeeld en waren daarbij onervaren, zoodat zij slechts weinig uithoudingsvermogen hadden. Daarbij speelde Sportkring, alhoewel slechts 10 spelers tellende, een zeer sterke match.

Om 2 u. 3/4 rangschikt de «refere» de ploegen. Het Bestuur van 't Werk der Krijgsgevangenen had er aangehouden de ontmoeting met zijn tegenwoordigheid te vereeren.

Mijnheer G. Meyers trapte de «kick of», en onmiddellijk valt Sportkring aan. Maar de «Tommies», welks met de zon in den rug spelen, weeren zich dapper. Toch kunnen zij Sportkring niet beetlen gedurende het eerste half time zeven doelen te teekenen. De Engelsche goalkeeper hield eenige prachtige ballen tegen.

Na de rust maken de Engelschen een veel beter figuur. In weinige minuten tijds doelpunten zij driemaal niettegenstaande het prachtig optreden van den Tongersche doelverdediger Evraers. Doch dan is het ook met hunne krachtingspanning gedaan. Wanneer de scheidsrechter het einde fluit is de uitslag 10-3 ten voordeele van Tongeren.

Wij mogen dit kleine verslag niet sluiten zonder de Engelsche spelers te bedankend aan zij, niettegenstaande de onvoordeelige voorwaarden waarin zij zich bevonden, niet schroomden met tegen het welgeloofde eerste elftal van Sportkring op te nemen.

Dit laatste verdient ook onzen dank voor de bereidwilligheid met dewelke zij dezen Weddijgheidsmatch speelden.

G. M.

Munitieontploffing te Hamont.

Maandag avond om half elf en elf uur hoorde men te Weert twee zware ontploffingen. Te Hamont waren groote hoeveelheden munitie in de lucht gevlogen. Men spreekt van 1500 tot 2000 dooden en gewonden. Van alle zijden wordt hulp verleid.

De oorzaak moet gezocht worden in het feit dat de Duitschers de geweren, die ter verzending naar Duitschland bij het station Hamont waren opgesteld, in brand hebben gestoken hetwelk vermoedelijk de ontploffing veroorzaakte.

Er zijn ook een aantal Hollandse militairen in Hamont. Er wordt beweerd dat er onder hen gewonden zijn.

Verder meldt men nog:

Maandag avond te 11 uur ontploften aan het station Hamont bij Budel groote opgestapelde hoopen Duitse granaten, gas- en stinkbommen. Er stonden in de nabijheid vijf met gewonden geladen Duitse lazarettreinen, die in brand vlogen. Bericht wordt dat 300 Duitse soldaten zijn gedood. Het gasthuis van Weert ligt vol gewonden, de stad Hamont is voor een groot deel verwoest.

De granaatscheren kwamen neer op het gebucht Schoot nabij Budel, waar bijna alle ruiten werden verbrijzeld en van sommige huizen de daken instortten.

Uit Hamont vluchtten zeer vele mannen vrouwen en kinderen, die hun bij de ramp gewonde huisgenooten ondersteunden naar Budel. De omgeving van het station te Hamont was eene vuurzee. Het gekerm en geschreeuw, dat hier werd gehoord, was ontzettend.

Er stonden op het station ook drie lazarettreinen met Duitse gewonden, die wachten op transport naar Nederland. Deze treinen geraakten in brand. De gewonden ontvluchtten voor zoover zij daartoe in staat waren, doch 18 zwaar gewonden, die zichzelf niet konden redden, kwamen in de vlammen om.

Een der lazarettreinen kon nog juist bijtijds

in veiligheid worden ge- en staat nu op het station te Budel. Op 11 Uge wijze werden de brandende waggerekoppeld en de rest van den trein opgeja in de richting van Neerpelt.

De aanblik der gewone onbeschrijflijk. Op brancards werden ar Schoot-Budel gebracht en bij particulieren verbonden.

Niemand durfte zich nabijheid van het station te Hamont wagen is er veruield. In Hamont zijn vele huizen gestort, waarbij de bewoners onder het vanden begraven. De oorzaak van de is nog niet met zekerheid gekend.

En correspondent verder:

Twee roode kruist stonden op het oogmerk van de ramp stae te Hamont, vol gewonde Duitschen van Antwerpen en Gent kwamen. Beiden zijn totaal leeggebrand. 't Moet een militair arts, een hartverscheurend en zijn geweest al die dooden en gewonden zien verbranden, terwijl men niet bij te komen, want men vreesde voor meerploffen en nu nog vliegen patronen in de lucht.

Vele gewonden werden per trein en auto's naar Weert vervoerd bewaarschool der Eerw. Zusters liggend. Getal gewonden. De meesten zijn aan een lichamen deerlijk verwond, sommigen ind, anderen is het gezicht half weggeslagen.

Over de oorzaak verscheidend gesproken. Men fluistert een Lotharinger is gearresteerd, ik voer de oorzaak elders. Reeds de vorige weerdag kwamen tal van nieuwsgierigen Hamont. De emplacements staan vol van lokomotieven en kanonnen. In vele te bevinden zich granaatbommen, handten, patronen, enz. Men vindt ook wat met levensmiddelen, graan, meel, leder tuigen, instrumenten, enz., en hierop heerijgite het gemunt.

Velen koopen van Duitschers allerhande zaken voor spotprijzen stelen zich ook rijk in enkele uren een smid uit Weert in een handkar voorwerpen guldens materiaal zien wegslaan Smokkelaars nemen leder en paardentwee, Schoenen, ijzerwerk, alles is van hand, ledereen beweegt zich vrij tusschen de wagons en plundert maar raak. De Diers hebben het gevaar zelf in de hand geg, ik zag zelfs kinderen met handgranaten. Wagons waren opengebroken, deitie viel er uit en lag onder en langs de; daarom is het geen wonder dat er een luk gebeurd is.

Dat de treuringen van Duitscher, Belg en Nederlanden diepen indruk heeft gemaakt, hoeft niet worden gezegd.

Burgerlijken st der stad Tongeren

van den 1 tot 23 November 1918

Geboorten: 160ngens 3, meisjes 7

Sterften 21:

Anne Jeanne Bn, huishoudster, echtgenoot van Francogels, 30 jaren

Marie-Elisabeth Horten, huishoudster, echtgenoot Jean-Joseph-François Schouben, 35 ja

Jeanne Doornmaister, weduwe van Arnold-Leonard Bins, 56 jaren

Henri-Joseph Kenbosch, voerman, echtgenoot van Maandoren, 32 jaren. geboren te Jessoron

Jean Dessers, lwerker, echtgenoot van Cecile Vandeste 79 jaren, geboren te Coninxheim

Marie Sover, huishoudster, echtgenoot van Gaston Cuy, 44 jaren

Marie-Anne-Frine Claes, huishoudster, echtgenoot van Gaston Fontaine, 57 jaren, geboren te Cortm

Joseph-LamDrappier, gepensioneerde ambtenaar der anen, echtgenoot van Philomène-Elisabaeen, 73 jaren, geboren te Gelinden

Lefèvre Josephose, 81 jaren, geboren te Haucoirt (Rkrijk)

Paul Schmidjaeger van Etappenkommandantur 380, ghuwd, 28 jaren, geboren te Neu Granzj (Schland)

Jean-Antoiaikens, schoolier, 11 jaren geboren te La

Anne-Marienherck, huishoudster, weduwe van Pierre-Ame Denis, 78 jaren

Marie-Louisarolen, zonder beroep, echtgenoot van Mas-Hubert Cors, 78 jaren

Joseph-AlbeLouis Ghysenborg 1 1/2 jaar

Gilles-Lam Claikens, 4 1/2 jaren

Sophie Strijs, huishoudster, echtgenoot van Joseph B. 50 jaren, geboren te Berg-Terbyly (Holla)

Jeanne Vamporg, leurstier, gescheiden echtgenoot van Guillaume-Louis-Joseph Frans, 48 jaren

Marie-Madeine Vandenstein, huishoudster, weduwe van Guillaume-Lambert Swennen, 68 jaren

Anne-Angese Houben, onghewd, zonder beroep, 32 ja

Jeanne-Françoise Vandenberg, 4 maanden geboren mannelijk

ene lijk: 1

De d-les Defourny, werktuigkundige,

lijk e TIF, en Elisabeth Engelborghs

op d-geced-figers

te: 1

en d'j's nachts, zal de apotheek van

nze g-isch 1

al 1

u

en d'j's nachts, zal de apotheek van

nze g-isch 1

al 1

u

en d'j's nachts, zal de apotheek van

nze g-isch 1

al 1

u

en d'j's nachts, zal de apotheek van

nze g-isch 1

al 1

u

en d'j's nachts, zal de apotheek van

nze g-isch 1

al 1

u